

nyde deres hidtil havte Indtægter, saalænge de forblive i deres hidtilværende Stillinger eller oprykke i en høiere, hvormed ikke en større Indtægt er forbunden.

De Forandringer, som denne Lov medfører, med Hensyn til de med bemeldte Stillinger forbundne Indtægter, indtræde altsaa først efterhaanden, som Posterne blive ledige.

## § 6.

De ved Borgervæbningen hidtil ansatte Overcomplete blive, saafremt de ere eller endnu kunne antages at blive tilstrækkeligt tjenstdygtige, at sætte i fast Nummer; i modsat Fald gives dem Afsted som Ujensdygtige.

## § 7.

Indtil det i nærværende Lovs 37te § om- meldte Tjenestereglement udkommer, forholdes i Henseende til Tjenesten og hvad dermed staaer i Forbindelse efter det hidtil gjældende Reglement af 1ste Juni 1808 med senere Tillægsbestemmelser af 25de November 1825 og 18de April 1843, hvilke derefter træde aldeles ud af Kraft.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Efterat almindelig Børnepligt er bleven indført, og derved Indvaanerne i Kiøbenhavn ere blevne inddragne under den almindelige Udskrivning til Armeen, er det fundet nødvendigt, at de hidtil gjældende Bestemmelser for Stadens Borgervæbning, der ere givne under ganske andre Forhold end de nærværende, blive underkastede en Forandring. Dette er ogsaa allerede udtalt i Børnepligtsloven af 12te Februar 1849 § 40.

Skjøndt Borgervæbningen nærmest maa betragtes som en communal Indretning, er det dog derhos nødvendigt, at Væbningen, ligesom hidtil, organiseres saaledes, at den tillige kan afgive et væsentligt Bidrag til Forsvar for Hovedstaden, naar denne angribes af fjendtlig Magt, og det er derfor i Udkastet bestemt, at Borgervæbningen fremdeles i Krigstid skal under Krigsbestyrelsens Befaling kunne anvendes til at modstaae fjendtligt Overfald, naar Byen angribes, og derfor ogsaa i Fredstid staae under Krigsbestyrelsens Tilsyn. Dette

er saaledes Grundlaget for de Bestemmelser, der ere optagne i Lovudkastet.

## Til § 2.

Ifølge Børnepligtsloven, § 40, skulle Borgervæbningerne i Kiøbstæderne staae under den civile Dyrigheds Overbefaling. De Functioner, der herved tilfalde Dyrigheden, deels ved at udstede Befalinger i Tjenestefager, deels ved Tilsynet med Væbningens hele Deconomi, have ogsaa hidtil i Kiøbstæderne været udøvede af de locale Dyrigheder, men i Kiøbenhavn af Justitsministeriet — tidligere det danske Cancellie, — dog vare de egentlige Commandofager, førend Børnepligtsloven udkom, for Kiøbenhavns Borgervæbnings Bedkommende henlagte under den øverste Krigsbestyrelse, men ogsaa disse overgik ifølge Børnepligtsloven umiddelbart til Justitsministeriet, hvormod de Deconomien vedkommende Sager fremdeles behandles gennem Stadens Magistrat. Denne Tingenes Orden, som overhovedet maa ansees at være den hensigtsmæssigste, og imod hvis Vedbliven der ikke heller skjønedes at være nogen Hindring i Børnepligtsloven, har man ved Udtrykkene i Lovudkastets 2den Paragraph tilfigtet at vedligeholde.

Det Tilsyn, som Krigsbestyrelsen ved Staden deraf skal have med, at Borgervæbningen ogsaa i Fredstid holdes i en saadan Stand, at den i paakommende Tilfælde kan benyttes som Forsvarsmiddel, og som nærmere er betegnet i Udkastets § 38, kan dog ikke berettigede Krigsministeren til umiddelbart at gribe ind i Væbningens Bestyrelsesanliggender, men Krigsministeren maa derom henvende sig til Justitsministeriet.

Naar det i overordentlige Tilfælde findes nødvendigt at underlægge Borgervæbningen Krigsministerens Overbefaling, burde, efter hvad Borgerrepræsentanterne og Pluraliteten af Magistraten have formeent, en saa væsentlig Forandring i Overbestyrelsen ikke kunne iværksættes uden: „efter Kongelig Anordning og derom skeet offentlig Kundgjørelse“, hvormod Magistratens Minoritet, da Erhvervelsen af en sliq allerhøieste Bestutning i pludselig mødende Tilfælde kunde medtage for lang Tid, har antaget, at det i Loven kunde hedde: „efter Anordning af Justitsministeren“, der da